

Der kan være så mange gode grunde til, at man i en periode kan have mindre end det. F.eks. hvis man er studerende. Man kan såmænd også som studerende have børn. Men der er vel ingen, der vil sige, at fordi man er studerende, er man nødvendigvis fattig. Det er i hvert fald en midlertidig situation, man kan komme ud af og få et arbejde på et tidspunkt.

Som jeg også har nævnt flere gange, kan man være selvstændigt erhvervsdrivende og måske oven i købet have underskud eller i hvert fald en lav indkomst i en periode. Det kan også være grunden til, at man ligger under det her beløb på 10.000 kr. om måneden efter skat. Jeg er altså bare nødt til at holde fast i, at man ikke bare kan tage sådan et tal og så sige, at alle, der ligger under det, er fattige. Det er simpelt hen ikke seriøst.

Villy Søvnald (SF):

Hr. statsminister, det er det, de gør i andre lande. I et land som Sverige har de defineret, at i et rigt land som det svenske er der et niveau, de ikke vil have at folk lever under. I Norge er de i gang med det. De diskuterer forskellige fattigdomsmål, de er ikke helt ved vejs ende. Så vi er det skandinaviske land, der siger, at det vil vi ikke have med at gøre. Det vil statsministeren ikke have med at gøre.

Det kan man godt forstå, for jeg synes også godt, man kan se på statsministeren, at det er en ubekvemt debat for statsministeren. Han ser ikke glad ud over det, og det synes jeg godt man kan forstå, for det bryder jo meget det glansbillede, statsministeren har forsøgt at tegne af sig selv.

Derfor vil jeg egentlig komme med et tilbud til statsministeren: Skal vi to ikke finde en dag og tage ud til Frelsens Hær og prøve at kigge på de budgetter, folk, der kommer og henter julepakker, har? Så kan statsministeren jo være med til at diskutere, om det er et fuldstændig fejlagtigt billede, Frelsens Hær og Børnenes Kontor og de andre har tegnet af den stigende fattigdom. Skulle vi finde en dato lige efter spørgetiden her, statsminister?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu har jeg jo fornøjelsen af hr. Villy Søvnald her onsdag efter onsdag, så jeg har ærlig talt nok af det samvær. Jeg tror egentlig – ja, jeg ved ikke, hvornår hr. Villy Søvnald senest har været sammen med hjemløse og mennesker med særlige sociale problemer. Jeg var det i hvert fald for ny-

lig, oven i købet i Kolding, som jeg jo ved, at hr. Villy Søvnald kender udmærket.

Jeg synes, at venstrefløjen nu taler udenom. Så snart vi begynder at nærme os nogle konkrete ting med tal og fakta, så kryber venstrefløjen udenom. Så vil man alligevel ikke rigtig diskutere det. Man vil ikke rigtig diskutere, at der faktisk kan være mange grunde til, at mennesker i en periode kan have en indkomst under en vis grænse. Det er derfor, det er meningsløst at sige, at der er en bestemt indkomstgrænse, der er udtryk for, om man er fattig eller ej.

Det næste, jeg så vil holde fast i, er, at vi som regering har fokuseret stærkt på målrettet at hjælpe de allersvageste grupper, hjemløse, alkoholmisbrugere, stofmisbrugere, psykisk syge, udsatte børn, hvor vi prøver at hjælpe med at bryde den negative sociale arv. Det synes jeg er den rigtige måde at gribe det an på, at gå ind målrettet og se, hvordan vi kan afhjælpe situationen for dem, der er de mest udsatte, som er i den mest alvorlige situation.

Kl. 14.55

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes da, det er ærgerligt, at statsministeren ikke tog imod et godt tilbud, for jeg tror, statsministeren kunne få meget ud af sådan et besøg. Jeg tror f.eks., han kunne lære, at han ville møde et helt andet billede end det, han har af, at de bare klynker i de humanitære organisationer, og at det har de altid gjort, som statsministeren sagde.

Det er jo ikke en melding fra en enkelt humanitær organisation, det er fra samtlige humanitære organisationer over hele landet. Så jeg synes, det er ærgerligt, at statsministeren i stedet for at gå ud i virkeligheden nu bliver hængende i sit eget meget lukkede univers omgivet af spindoktorer, der siger, at det går ufattelig godt, og dermed aldrig får mulighed for at erkende den reelle fattigdom, som den her regering er i færd med at skabe.

Jeg synes også, det er ærgerligt, at statsministeren ikke vil lade sig inspirere af andre nordiske lande, som sætter en fattigdomsgrænse for at sige, at under den synes man ikke, man kan være det bekendt.

Jeg taler ikke om 9.000 kr. De eksempler, jeg har draget frem, er mennesker, der har mindre end 2.000-3.000 kr. om måneden, når huslejen og skatten er betalt.